

Rebekka-bladet

Trykt som manuskript for ordensmedlemmer.

1. september 1952

Utgitt av Det Norske Rebekkaråd av I. O. O. F.
Eksp.: Stortingsgt. 28

Nr. 8 — 7. årgang

Utgis med et 8-sidig nummer den første i hver måned. Abonnementsprisen utenfor Norge er kr. 4,00 pr. år. Annonsepriser etter avtale. - Såvel annonser som artikler og notiser må innsendes innen den 10de i hver måned.

Ettertrykk av nærværende blads artikler uten Storlogens godkjennelse forbudt for andre enn den offisielle Odd-Fellowpresse

Odd Fellow-ordenen på Island

I «Svensk Odd Fellow Tidning» for juni, finner vi en artikkel om Odd Fellowordenen på Island som vi i oversettelse tar inn i Rebekka-bladet, da vi er sikker på at den vil vekke interesse også hos våre lesere:

«Store Odd Fellow gjerninger».

Betydningsfulle krafttak i kampen mot to av Islands folkesykdommer, spedalskhet og tuberkulose, gir Odd Fellow ordenen en bred plass i Islands historie. At spedalskheten nå praktisk talt er forsvunnet og tuberkulosen holder på å komme under kontroll, er ikke ordenens verk, men den har hjulpet til.

Den forrige innsatsen — mot spedalskheten — ble utført før Ordenen ennå hadde fått fast fot på Island, men den står forresten i nært samband med ordenens opprettelse der. De danske brødre med Stor-Sire Petrus Beyer i spissen, hadde satt i gang en innsamling og av disse innsamlede penger lot de bygge et sykehus for spedalske på Laugarnes gård ved Røykjavik. Samme dag som grunnstenen til dette sykehus ble nedlagt, den 1ste august 1897, instituerte Petrus Beyer loge nr. 1 «Ingolfur». Petrus Beyers minne er elsket og æret over hele Island. De minnes ham som lederen for et enestående barmhjertighetsarbeid for det islandske folket, og som den islandske ordensgrens grunnlegger. Når den islandske leir heter «Petrus», så er det til minne om Petrus Beyer.

Tross bakgrunnen av en stor gjerning i menneskekjærlighetens tjeneste, hadde den fåtallige skare av de første Odd Fellows på Island ingen lett oppgave.

Vi må huske på at når omsider lover og ritualer nådde fram den lange vei fra København, var alt skrevet på dansk språk. Alt måtte oversettes og omarbeides. Den innlevelse i Ordenens lære, parret med rike evner, gjorde det mulig å oversette ritualer og lover til islandsk, og æren av dette har fremfor andre den første OM, Bjørn Jonsson, og CM, Gudmundur Bjørnson.

Men det var også andre vanskeligheter å kjempe med, og det første var da lokaler. De første 3 årene måtte logen nøye seg med vekslende lokaler, og logen fikk provisorisk tak over hodet. Men i 1900 fikk de leid et for sitt gjøremål innredet lokale i en ordensbrors nybygget gård. Og i 1915 kjøpte loge Ingolfur et brannherjet betongbygg i hjertet av Røykjavik og lot det innrede til ordenslokaler. Ennå kan en i murpussen skjelne de 3 lenkene på dette hus, enda det er solgt nå, og ordenen flyttet inn i et større og vakrere bygg ved Tjørnin, Røykjaviks innsjø.

Omkring 1920 hadde loge Ingolfur vokset seg så stor, at det ble tale om å danne en ny loge. Den nye loge ble dannet og instituert i februar 1921 og fikk navnet «Halveig». De islandske loger har tatt sine navn fra sagaen.

Ingolfur var den første landmannsmann og Hallveig hans hustru. Den 3die Røykjaviklogen fikk navn etter Ingolfur og Hallveigs sønn, Thorstein (nr. 5).

Rebekkainstitusjonen innførtes på Island i 1929.

Den første Rebekkaloge fikk også sitt navn etter sagaen: «Bergthoro». Bergthoro var Niøes hustru, som ved den store brann på Bergthorsvall gikk frivillig inn i døden sammen med sin mann. Den siste Rebekkaloge ble stiftet i Akureyri i 1948.

Samme år ble Leiren stiftet, men den fikk som før nevnt sitt navn fra Ordenens eget liv. Leiren har hatt stor innflytelse på ordensarbeidet, og den har som intet annet bidratt til å føre brødre fra forskjellige loger sammen og til å styrke broderfølelsen.

Inntil år 1933 hørte den islandske Odd Fellow-institusjonen direkte inn under den danske Storloge, med en DDSS som formidlende organ. Den 24. mai 1948 ble den islandske Storloge instituert.

Utad har Odd Fellow ordenen på Island hatt en betydning, som vel kan betegnes som enorm. Og nå er vi fremme ved det andre storverk som vi nevnte i begynnelsen av denne artikkel.

På loge «Ingolfur» foranstaltning ble det i 1906 stiftet en landsforening, med oppgave å få samlet inn penger til et tuberkulosesanatorium. Og etter 3 år kunne grunnstenen legges til et sanatoriebygg.

Sanatoriet kostet 275 000 kroner og hadde inventar for 30 000 kroner, og det var en meget stor kapital i den tiden. Det var ikke ordensmedlemmer som hadde gitt alle disse pengene, men de hadde tatt initiativet og de hadde forestått innsamlingen. Nå har staten overtatt sanatoriets drift, men til 1916 ble det drevet av landsforeningen, som vel nærmest kan sidestilles med Nationalforeningen mot tuberkulose.

Flere andre tiltak på sykdommens område har til stadighet blitt tatt innenfor Odd Fellow. Den første sykekassen i landet kom i stand på initiativ fra loge «Ingolfur». Og Odd Fellows gjorde en stor innsats da det gjeldt å få opprettet en røntgenklinikk i Røykjavik — og anskaffe radium. Ordenen har også gått inn i kampen mot kreft.

Et stort arbeid er lagt ned for å hjelpe ubemidlede syke barn til sommeropphold på landet. I 1919 kunne ordenen åpne et sommerhjem for skruføse barn, 1,5 mil utenfor Røykjavik. Der var det plass til 120 barn, men da dette hjemmet ble drevet av midler som Ordenens brødre og søstre ga, kunne de ikke make fullt belegg. Da trådte Røykjavik og Hafnafjordur kommuner til med kommunalt bidrag, og hjemmet fikk fullt belegg. Under krigen ble dette hjem tatt i bruk av Røykjavik kommune og Røde kors for evakueringsgjøremål, og denne ordning er ennå i kraft.

Videre kan nevnes at Rebekkalogen i Røykjavik har virket for blindhjelp og til bekledning av fattige barn. Fortiden arbeider en særlig nemnd for å få i stand et alderdoms- og hvilehjem for Odd Fellows — men det er en stor tanke, og det kan nok ta tid før den kan bli virkelig.

For tiden har den islandske orden 700 brødre og 100 søstre.

Island er for oss en sagaøy, den står for oss i eventyrets glans. Men innbyggerne er et arbeidssomt folk, som har bygget opp et moderne samfunn og som har utnyttet sine resurser på alle måter, med henblikk på fremtiden. Slik er det også med Islands Odd Fellows. Med fast forankring i sitt lands kultur, språk og tradisjoner, gjør de en virksom og ledende innsats — både i forvaltningen, samferdslen med utenverdenen og i næringslivet.

Forfatteren av denne artikkel er gla og takknemlig for kontakten med denne sagaøy og med dens folk.

Det norske Rebekkaråd
(I. O. O. F.)

I anledning av Rebekka-institusjonens stiftelsesdag den 20. september 1851, påbyr jeg at samtlige Rebekkaloger på denne eller nærliggende dag feirer Rebekka-institusjonens 101-års dag ved å avholde festloge eller på annen måte å minnes dagen.

Med str. hilsen i V. K. & S.

Dagmar Halvorsen

Rebekka-institusjonens leder.

Helene Torgersen.
Rådssekretær.

Tanker til overveielse

Redningsskøyten.

— — — Den store ulykke: Norske selfangeres forlis i Ishavet, har vakt tillive igjen hos meg den gamle tanke om at vi norske Odd Fellows går inn for realisasjonen av bygning av en ny moderne Redningsskøyte som gave til Redningsselskapet. — — — Men så vil mange kanskje si: Nå har vi det store felles arbeidsmål, Døvehjemmet i Andebu, som Storlogen og Ordenen på en så lykkelig måte fikk brakt i havn i 1948. Ja, det er sant, og det skal vi være gla for. Det er en velsignelsesrik gjerning, som vi ikke bare må fortsette med, men om mulig føre videre. — — — Personlig har jeg følelsen av at vi kan make meget mere i den leid. Odd Fellow Ordenen i Norge teller vel i dag — når Rebekka-institusjonen medregnes — henimot 5 000 medlemmer. Hvis alle loger ofrer f. eks. kr. 50,— pr. medlem pr. år til et Redningsskøytefond, ville det bli kr. 250 000. I løpet av 4 år hadde vi millionen. Dermed kunne kanskje skøyten bygges! En etter min mening ypperlig fireårsplan.

Lars Hansen.

*

Dette med Redningsskøyte er ikke fremmed for oss, da det før krigen var meget aktuelt med å gi en Redningsskøyte fra Ordenen. Etter krigen er det ikke blitt noe felles sosialt arbeid, brødrene har sitt Døvehjem i Andebu og søstrene arbeider på flere fronter. Rebekkalogene i Oslo er i fellesskap gått inn for en storstilet hjelp for åndssvake, foruten at hver loge har sitt spesielle sosiale arbeid.

Vi innbyr søstrene til å uttale seg om dette emne her i Rebekkalbladet, da vi ville sette stor pris på å høre hva de mener.

Red.

Vi fører:

Dresstøier - Kåpetøier - Kjøletøier
Guttestoffer - Ullgarn - Tricotage
Vi sender varer mot oppkrav.

1/2 NORSK ULL

Østervåg 42—45
Stavanger

Lauritz Andersens Guldsmedforretning

Inneh.: Magda Andersen

Kirkegaten 10
Telefon 21 251. Privat 23 296
STAVANGER

HARALD HAMRE

UTSTYRSFORRETNING

Øvre Strandgate 3
Telefon 25 681. Privat 24 255
STAVANGER

DINA REVE

SPECIALFORRETNING I DAMEUNDERTØY

Telefon 24 632. — Privat 24 764
Nygaten 18. Stavanger.

Rensing og pressing

av all slags garderobe
mottas av

WEST TØIPRESSE

Frognerveien 6. Tlf. 44 51 16. OSLO
Innehaver: **Olgen Harold**

Stoa sennep på alle bord!

Stoas Kem. Industri
— Oslo —

Johan A. Bergquist

DAME- OG HERRESKREDDERI

OSTERHAUGSGT. 6
OSLO

S. O. HAUGE

STØPEGODSFORRETNING

Jernbanetorget 5
OSLO

Stadig drypp

I våre ritualer har vi mange sannhetskorn og læresetninger, som gir oss råd og veiledning hvordan vi skal være mot vå neste.

Et av disse er: «Dømmer ikke for at du ikke selv skal dømmes».

Dette var noe *alle* mennesker trengte å høre, for det syndes stadig i den retning.

Vi som stadig blir minnet om disse ord, vi må bevare dem i vårt sinn og la det virke på oss så vi kan legge vekk kritikken over andre. Denne setningen kommer så ofte for meg når jeg hører kritikk og dom over den eller hin, en dom som blir uttalt uten at vedkommende har anledning til å forsvare seg.

Det har forbauset meg ofte hvor lett folk har for å dømme andre.

Er det noen som er annerledes enn vi er selv — snakker — tenker — eller har en annen mening — ja, da blir kritikken ofte krass. Er det en vi ikke liker, eller vi har fått imot vedkommende, blir gjerne kritikken og dommen lite fin. Man kan høre når folk sitter og prater sammen, to eller flere, at de ofte hygger seg med å snakke om andres feil, hva den eller hun sa og gjorde, tar fram saker og ting og tenker ikke på at på denne måten kan de ødelegge vedkommendes gode navn og rykte. Og det er ingen lett sak å få rettet opp og gjort godt igjen det en på den måtte har ødelagt.

Den tanken melder seg uvilkårlig, hvorfor er det ikke like lett å snakke om andres gode sider? Man skulle tro det var lettere, men det er ikke så ofte å høre den slags ting. Det faller nok vanskelig å si noe godt om et menneske, erkjenne at vedkommende er flink — snill — tar seg godt ut, eller har andre fordelaktige og gode sider, hvis man ikke er glad i vedkommende. Det forandrer jo saken.

Dømmer ikke osv. — er en av de første ting vi hører når vi blir opptatt i en loge, og siden hører vi det igjen så ofte at vi forstår hvorfor det blir sagt — og forsøker å handle deretter.

Naturligvis reagerer vi forskjellig på de forskjellige ting, så det er ikke sikkert alle oppdager hva det ligger i disse ord og at det er til meg de blir sagt. Men etter hvert kommer nok disse stadige drypp til å virke, og vi vil forstå Ordenens inntrengende appell til oss.

En søster.

PARFYMERI

«*Actuelle*»

(Inneh.: Sidsel Strand)

DRAMMENSVEIEN 4 - OSLO
Telefon 41 42 54

«*de små buketter*»

Signe Fremstad

Blomster - Kranser - Borddekorasjoner

Handelsbygningen, Drammensveien 20, Oslo.
Telefon 44 30 48

REBEKKA-BLADET

Utgitt av Det norske Rebekekaråd av I.O.O.F

Redaksjon og ekspedisjons adresse:
Stortingsgt. 28, Oslo.

Møteplikt

Når vi snakker om forskjellige plikter, kommer vi også inn på møteplikt, som i grunnen er en ganske aktuell sak.

I en gammel særlov finner vi en paragraf om møteplikt, og som kan være morsom å ta med her.

«Valgte embetsmenn, der uten betimelig varsel om forfall er fraværende ved logens åpning, betaler en bot på kr. 1,00 — og utnevnte embetsmenn kr. 0,50. En bot a kr. 0,25 betales hvis et medlem ved logens åpning møter euten emblem. Str. OM har gjennom ett dertil utvalgt medlem å påse at disse bøter blir innkassert.»

Denne paragraf er gått ut av særloven, da den formelig ikke passet inn i vår tid. Vår tids damer er mer selvstendig enn de var før og har lett for å reagere mot betalinger og bøter.

Om denne paragraf er gått ut, så har vi jo alle de samme plikter. Har vi tatt imot en stilling, så må det gjøres det som følger med den eventuelle stilling. Det gjelder ikke bare embetsmennene, men alle som har påtatt seg et arbeid.

For å nevne et par ting: embetskollegiemøte eller møte i en aller annen nemnd. Møt presis — la ikke de andre vente, eller meld forfald, det hensyn bør alle ta.

Det snakkes så meget om kultur nå i vår tid, og dette har nettopp med kultur å gjøre. Dette som en liten påminnelse om å gjøre sin plikt også i disse ting.

Merkelig

I vår merkelige tidsalder trenges en merkelig generasjon som lever merkelig.

Hva er merkelig?

Det er å tro, når verden tviler.

Det er å være i godt humør når alt er kjedelig og vanskelig.

Det er å bevise ideens storhet i en smålig verden.

Det er å glede seg over det som består, istedet for å sørge over det som er tapt.

Det er å elske i fiendtlige omgivelser.

Det er å være aktiv i en likegyldig verden.

Det er å yte hjelp, istedet for å søke understøttelse.

Det er å trøste og ikke gripes av forakt.

Det er å håpe, når alle mister motet.

Fra «Helvetia».

Sommertur for gamle

De tre Rebekekaloger i Oslo, Sct.a Sunniva, Urania og Caritas, hadde dennegang arrangert sommertur for enslige gamle sammen med brødrene, og de var blitt enig om en båttur.

M/S «Silius ble leiet, og turen skulle gå ut til Høyerholmen til Ulabrands klubblokaler. Torsdag den 19. juni møttes verter og gjester på Rådhusplassen og gikk derfra ned til bryggen der båten lå.

Alle gledet seg, for en båttur om sommeren er alltid hyggelig, og Oslofjorden er vel noe av det vakreste en kan se. Været var bra, og alt så lyst og greitt ut, men ingen kjenner dagen før sol går ned.

M/S «Silius» var kommet fram til Høyerholmen, og båten skal legge til — og de 140 ombord skulle i land og spise en deilig middag. Men båten kom ikke inn til bryggen — sjøen og bølgene gikk så høyt, at det var helt umulig å få båten inn til bryggen. Det ble gjort flere forsøk, men det var helt umulig å legge til. Der sto man, hva skulle gjøres. Gode råd var dyre. Det ble så bestemt å snu og reise tilbake til Oslo. Det ble sendt et radiotelegram til Kaba og vi bestilte mat til 140 stk. Turen tilbake ble tatt med godt humør, og de gamle syntes dette var en opplevelse som var helt utenom det vanlige.

Da de kom tilbake til byen, gikk alle opp i våre lokaler i Stortingsgt. 28, og der var det dekket til alle i den store spisesal, og alle fikk nok mat og god mat.

En honnør og en takk vil vi bringe våre kjære søstre Kabas prektige kjøkkensjef og forretningsfører — og br. direktør og hovmester, som tok imot oss på en slik strålende måte, og som skaffet alle mat og god mat på så kort varsel.

Etter maten hygget alle sig, og der var underholdning. Str. Hexeberg Johansen sang og spilte — og vi hadde den glede å ha Lasse Flagstad som underholdt på en morsom og strålende måte. Tilslutt var det allsang — som igrunnen alle liker og gjerne er med på.

En av de gamle damer takket for en deilig dag, for båtturen — mat og hygge.

Turen ble jo ikke slik som bestemmelsen opprinnelig var, men de gamle, gjester og verter var fornøyd med dagen, og det blir en dag som de vil huske.

Til logenes sekretærer!

De fleste uregelmessigheter i bladets forsendelse ville kunne unngås hvis sekretærene ville være så vennlige å sende oppgavene over avgang, tilgang, dødsfall og adresseforandringer såvel til Rebekekarådet som til bladet. Ved adresseforandringer er det en stor hjelp å få oppgitt også den gamle adressen.

Forretningsføreren.

Tre tilfluktsrom

Vi mennesker burde benytte vårt korte liv til mer aktivt arbeid for det gode, ti den verden vi lever i i dag er ond — urolig og ubarmhjertig.

Verden har muligens alltid vært urolig, men vi hadde håpet på fredeligere og lysere tider etter krigen og ikke slik som verden fortøner seg i dag, med hat, misunnelse, egoisme og ondskap.

Hva er det da vi kan gjøre, og hvor kan vi hente styrken til å motarbeide alt dette onde?

Under krigen brukte vi tilfluktsrom når truselen mot liv og helse ble for stor. I dag trenger vi ikke denslags tilfluktsrom under jorden, men under en helt annen form.

Jeg vil da nevne tre steder hvor vi kan søke hen.

Først og fremst vårt hjem, det må nevnes først som det beste og viktigste. Hjemmet er det trygge sted hvor man etter dagens arbeid og eventuelle leiheter kan slappe av og hygge seg sammen med sine kjære, og hvor man kan glede seg over å få besøk av gode venner, som er med å skape hygge og lys stemning. Forholdet i et hjem er imidlertid så individuelt og personlig at det avhenger av hjemmets beboere om det er den rette atmosfære og kan gi den rette trygghetsfølelse som trenges. Alle har plikt til etter beste evne å bidra til at hjemmet blir det beste sted vi har.

Det andre jeg vil nevne er Guds fri natur.

Prøv å gå tur i skogen, eller et eller annet sted i naturen, hvor der er liten trafikk, gå helst alene, eller i selskap med en god venn. Det er ikke nødvendig å snakke så meget når man går tur. De fleste har sikkert følt gleden ved å betrakte naturen, stå stille ved en maurtue å se på det travle livet der, legge merke til fuglene og høre fuglesangen, se på sommerfuglenes flukt og farver, og endelig alle deilige blomster i de herligste farver.

Man vil da oppleve at naturen alltid er like vakker og uforandret, at det stadig finnes den samme fred — stillhet og harmoni for enhver som vil søke det. Man blir uvilkårlig fylt med nytt livsmot, og føler en dyp taknemlighet mot skaperen, som har gitt oss dette tilfluktssted, som har gitt oss mot til å møte livet og dets krav.

Det tredje sted som jeg vil nevne er vår loge.

Her er den store og onde verden utelukket. Her øver vennskap — kjærlighet og sannhet sitt milde herredømme.

Logen skal være det sted, hvor vi sammen med likesinnede kan finne hvile for sjel og tanker, og derfor er de

krav vi stiller til en loge store. Når vi stiller slike krav til vår loge, så er ikke logens krav til oss mindre. Den krever ærlighet og oppriktighet av oss, og tro på det gode, og først når vi oppfyller alle disse krav, kan logen for alvor hjelpe oss.

Det er imidlertid et spørsmål som i denne forbindelse er av avgjørende betydning: «Er vi alltid som vi skal være i vårt forhold til hverandre? For å besvare dette spørsmål riktig, må vi nødvendigvis dele det opp i flere selvstendige punkter. Det er da særlig noen av våre løfter jeg tenker på.

Vi har lovet at vi ikke skal baktale noen, jeg gad nok vite om vi alltid husker dette.

Er vi alltid ærlig og vennlig innstillet overfor hverandre? Jeg vet, at vi ikke alle kan være like gode venner i ordets fulle betydning, men vi må dog være venner i den forstand, at vi viser hverandre et vennlig sinn, og er parat til å yte det beste, ved et redelig og ærlig sinnelag. For mange år siden leste jeg i et Odd Fellow Blad følgende, nettopp om dette spørsmål:

«En venn holder av deg som du er, han ønsker ikke å forandre deg. Han setter pris på alle dine stemninger, holder av din pessimistiske stemning, så vel som din optimistiske. Han gleder seg over ditt hell og dine feiltalagne forhåpninger gjør deg bare kjærere. Han er bedre enn en elsker, fordi han aldri blir skinnsyk. Han forlanger intet, blott det, at du er deg selv. I hans nærvær kan du være indiskret, det betyr at du kan være rolig, du behøver ikke å være på vakt. Der er mange trofaste hustruer og menn, men der er kun få virkelig trofaste venner.

Vennskap er det vakreste blant mennesker. En venn er som skyggen av et stort tre i middagssolen. Et så inderlig vennskap kan naturligvis ikke alle være nær til hverandre, men et vennlig ord eller et ærlig håndtrykk f. eks. i sorgens eller skuffelsens tid, og et vennlig smil til daglig, er en kilde hvor vi kan glede hverandre, vi må bare ikke spare på det, men øse av denne rikdom. Vi skal vise et kjærlig sinn og hjelpe hvor vi kan, kun begrenset av, at det aldri må gå ut over andres rett, gjør det det, kan det skade ordenens og logens omdømme.»

Kan vi møte alt dette i vår loge, blir også den et åndelig tilfluktsrom, som sammen med de to andre nevnte, kan bli de faste punkter i vår tilværelse.

(Dansk Odd Fellow Blad).

Forholdet Odd Fellow Loger og Rebekka Loger

I den av Suv. Stor Sekr. utsendte rapport til Suv. Storlogemøte i 1951, finner vi i den offentliggjorte statistikk mange interessante opplysninger om de to arbeidsgrener (virksomhetsfelter) i vår Orden, opplysninger som er tilgjengelige for alle, men som sjelden eller aldri kommer fram i den offisielle Ordenspresse. Men det er av den aller største betydning både for samarbeidet og den gjensidige forståelse mellom Odd Fellows og Rebekkaer, at de blir kjent med hverandre og holder bekjentskapet vedlike. Vår Ordens virke og fremtid er i stor utstrekning avhengig av det.

Ordens-statistikken for året 1950 viser, at Odd Fellow logernes antall var 9 633, fordelt på 70 jurisdiksjoner, og hadde 846 128 medlemmer (ingen kvinner) i 1949 og 826 040 pr. 31. desember 1950. En tilbakegang på ca. 20 000 på et år.

Disse loger ytet i regnskapsåret i understøttelse til brr., til enker, til drift av barnehjem, til begravelse av medlemmer, til utdanning for de foreldreløse barn og til særlig nødhjelp doll. 3,621,875.63 (ca. 25 mill. kroner). Utadvendt barmhjertelighetsarbeid synes ikke å være medtatt i denne statistikk, da opplysninger herom ikke alltid er tilgjengelige. Men de summer som er utbetalt til hjelp og understøttelse utenfor Ordenen vil sikkert beløpe seg til enda mer.

IOOF driver 63 Odd Fellow Hjem, Rebekka Hjem, Gamlehjem og Barnehjem, som i dag koster 17,078,489 mill. doll., har fonds på 12 mill. doll. med et samlet driftsbudsjett på ca. 3 mill. doll. (Merkelig nok er Danmarks Odd Fellowhjem ikke kommet med i denne statistikk, mens Islands Barnaheimili Odd Fellows er oppført).

Disse hjem drives altså av Odd Fellows og Rebekkaer i fellesskap som Ordenens eiendommer.

Rebekkaloger finnes i 68 jurisdiksjoner (ikke i Sverige og Sveits) og teller (i 1950) 8 571 loger med 833 147 medlemmer, hvorav 119 820 er brødre.

Antallet av Rebekkasøstre i det kontinentale Amerika er 762 735, og 117 301 menn er der medlemmer av Rebekkaloger.

Medlemstallet i Rebekka-Institusjonen i de Quasi-Independent Jurisdiksjoner er som følger:

		Brødre	Søstre
Australia	157 Rebekkaloger		7 973
Danmark	34 »	311	2 218
Island	2 »	28	108
Latin Amerika	59 »	1 929	4 018
Holland	12 »	98	365
Norge	11 »	1	918

I Amerika hadde Rebekkalogene i 1950 en tilvekst av 8 853 brr. og 55 740 strr. — ca. 17 prosent av medlemsøkningen er altså brr., et forhold som er verd vår oppmerksomhet.

I Norge må de høyere embetsmenn og storloge-representanter ha Rebekkaordenen, men det er ikke påkrevet at de skal tilhøre en Rebekkaloge.

Hvorledes forholdet mellom Odd Fellows og Rebekkaer arter seg rundt om i den veldige arbeidsmark som IOOF har i sitt verdensvide domene, er et nærliggende

spørsmål. Vi lar Suv. Stormester Miles E. Peck, hvis hustru er Rebekkasøster, svare ved å gjengi hans omtale av Rebekka-Institusjonen i innberetningen til Suv. Storloges møte i Indianapolis 1951, der hundreåret for Rebekkaordenens opprettelse ble feiret med store festligheter. Han sier:

Ved hundreåret for Rebekkaordenen skylder vi en særlig anerkjennelse og hyllest til Odd Fellows mødre, hustruer, søstre, døtre og i senere tider til andre verdige kvinner, som har marsjert skulder ved skulder med broderskapets armé som partnere i det godes tjeneste. Et hundrede år i tapper pliktoppfyllelse har ikke svekket deres iver eller slakket deres fremadskriden. De har ikke stanset opp for hindringer, men overvunnet dem. Rebekkaene har stillet sin begeistring, sitt mot og sin overbevisning opp mot enhver skranke, ethvert tilbaketog. De har inngytt de trette og de vaklende ny kraft. De har brakt redelig oppriktighet, verdighet, likevekt og sikkerhet blant oss. Således er den sanne kvinnelighets tro og ånd. — — — Vi er alle med rette stolt av Rebekkaenes historie, som rommer en stadig vekst, idet det nævrende medlemstall er det største i alle tider.»

Disse gode ord kommer som vi ser fra høyeste hold i vår Orden, som for 100 år siden opprettet Rebekkaordenen for brødrenes nære kvinnelige pårørende for å få den hjelp logene trengte i sitt barmhjertighetsarbeid utad for bedre å kunne nå alle forskjellige slags nødstedte mennesker. *Rebekka-Institusjonen ville vise, at broderkjærlighet i sin utøvende virksomhet omfattet både menn og kvinner. Den var ikke tenkt som en selvstendig kvinneorganisasjon med velgjørenhet som formål — det er jo etterhånden blitt mange sådanne.* Og kvinneses særlige evner og anlegg i det godes tjeneste hadde alltid anledning til virksomhet i kirkesamfunn og i kommunale og statlige velferdsorganisasjoner. *Rebekka'ene er og skulle alltid være Odd Fellow Ordenens hjelpere og sendebud i oppbygningen av broderskapet og i utførelsen av dens menneskekjærlige program. Av Ordenen fikk Rebekkasøstrene sitt mandat, sin oppgave, sin støtte og sin Ordensmessige utrustning.* Alt i samarbeid med brødrene og ledet av de felles idealer: Vennskap, Kjærlighet og Sannhet.

Et arbeid ut i en brødrene, i motsetning til dem eller i konkurranse med eller til forkleinelse for brødrene er likeså utenkelig for den rette Rebekkasøster som det var for de bibelske kvinner som er hennes mønstre, inspirasjon og veiledere.

Historien lærer oss at i samme moni som brødrene er seg sitt ansvar som Ordens-ledere bevisst, og gjør alvor av å oppdra seg selv til brukbare redskaper i det godes tjeneste — i samme moni lykkes Odd Fellow- og Rebekkalogenes samarbeid til Oppbygning av Ordenen og utvidelse av dens virksomhet. Men der hvor man forfaller til materialisme, selviskhet, irreligiøsitet og ensidig klubbliiv, — der merkes det at den gjensidige åktelse og samarbeidsvilje svinner, og det felles humanitære, utadvendte arbeid blir forsømt.

Denne fare er logelivet overalt utsatt for, i vår tid kanskje mer enn før. Her gjelder det at idealenes voktere ikke sover og ikke — tier.

Et hjem består kun i den grad mann og kvinne samarbeider om dets trivsel. Og som regel gjør man den erfaring som uttrykkes i det kjente ord: «Hva er et hjem

ÅLESUND

AUTOMOBIL-AGENTURET

Innehaver: SV. SKUDAL

Posthusgården

ÅLESUND

Telefon 3483

Theodor Betø

EKVIPERING — KONFEKSJON

ÅLESUND

St. Olavs plass. Tlf. 1447.

Aalesunds Konfektionsfabrik A.S

Innehaver: N. Astrup Krohn.

— Etableret 1907 —

ÅLESUND

Spesialitet: Finere herrekonfeksjon.

Prisbelønnet Jubileumsutstillingen i Kristiania 1914.

Rikstelefon 1517.

Telegr.adr.: »A a k o f a».

TROMSØ

A/s Macco

(B. Sejersted)

TROMSØ

Alt i trikotasje og garn.

W. Andresens Papirhandel

Innehaver: Wally Fosse

TROMSØ

William E. Skaanevik

TROMSØ

Alt i Herreekvipering, skotøy og reiseeffekter.

Blomster og kranser

GUNVOR ARNESEN

BLOMSTERFORRETNING

Tromsø, telf. 661.

Medlem av Norsk Blomstertelegraf og Fleurop.

uten moder», og «kvinnen i hjemmet er både dets dyd og dets pryde». Av Suv. Stormester Pecks ord kan en lese denne sannhet mellom linjene. Rebekka-Institusjonen har tilført vår Orden store etiske verdier og hjulpet til å holde dem oppe i vanskelige tider. Måtte samarbeidet mellom de to ordensgrenene alltid være tillitsfullt og givende til lykke for vår Odd Fellow Orden.

Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Når Vennskap, Kjærlighet og Sannhet gror

iblant vår broderskare,

da blomstrer gleden hos hver bror,

det kan vi titt erfare

Som roser smykker de vår vei

hvor sorgens torner truer,

om blomsten faller, dør den ei,

på ny dens rødme luer.

I ungdoms tid, i alderdommens år

fremst Vennskap, Kjærlighet og Sannhet står.

På tidens vinger flyr avsted

vårt liv og dagen iler,

dog stundom legger tiden ned

sitt timeglass og smiler.

Med snehvitt skjegg og håret grått,

hans ansikt som forklaret,

det synes som om vi har fått

et løfte åpenbaret.

I ungdoms tid, i alderdommens år

fremst Vennskap, Kjærlighet og Sannhet står.

Fra disse kilder springer frem

en himmelsk sjeleglede.

Kan himlen skjenke våre hjem

en større fryd hernede?

Med disse vakre dyder vi

et stjernebilde danner,

hver enkelt stjerne pryder i

vår ordens hvite banner.

I ungdoms tid, i alderdommens år

fremst Vennskap, Kjærlighet og Sannhet står.*)

*) Dette dikt er skrevet av en James Montgomery i England i 1788 og heter «Friendship, Love and Truth», som br. F. Nagel gir ovenstående oversettelse til norsk.

FRANZ SCHULZ

Reiseartikler & skinnvarer

Lille Grensen 5 — Oslo

MØTER I SEPTEMBER

Rebekkaloge nr. 1 Sct.a Sunniva, Oslo.

13491119,30 0 + 2 13492519,30.

Rebekkaloge nr. 2 Urania, Oslo.

1349119 0 13491519 — + 3 13491919 0 + 3.
134101319 — + 3.

Rebekkaloge nr. 3 Vaar, Stavanger.

13491119 ≡ 19,30 — + 3 13492519 ≡ 19,30 — + 3.

Rebekkaloge nr. 6 St. Veronika, Alesund.

1349219,30 0 13491619,30 ≡ 13493019,30 ≡ 20,30 — + 2.

Rebekkaloge nr. 7 De Hvite Liljer, Kristiansand S.

13491619 ≡ + 1 13493019 0 + 1.

Rebekkaloge nr. 8 Midnatsol, Narvik.

1349219,30 — + 2 13491619,30 = + 1 13493019,30 ≡ F□.

Rebekkaloge nr. 9 Caritas, Oslo.

Rebekkaloge nr. 10 Semper Ardens, Moss.

1349419 = Klba. 13491819 = + 2.
13492219 13410619 = + 4.

Rebekkaloge nr. 11 Concordia, Tromsø.

1349919,30 = + 1 13492319,30 instr.

NYE VETERANER

Rebekkaloge nr. 6 St. Veronika, Alesund.

Str. Elida Aakre Bardalen.

ERINDRINGSLISTE

Den 27. september fyller str. Johanne Braun, medl. av Rebekkaloge nr. 1 Sct.a Sunniva, 75 år.

Den 2. oktober fyller str. Borghild Mortensen, medl. av Rebekkaloge nr. 11 Concordia, 50 år.

Den 3. oktober fyller str. Solveig Hexeberg Johansen, medl. av Rebekkaloge nr. 2 Urania, 60 år.

Den 5. oktober fyller str. Magnhild Zimmermann, medl. av Rebekkaloge nr. 2 Urania, 70 år.

Den 7. oktober fyller str. Borghild Sejersted, medl. av Rebekkaloge nr. 11 Concordia, 50 år.

Den 9. oktober fyller str. Borghild Danielsen, medl. av Rebekkaloge nr. 2 Urania, 50 år.

Den 10. oktober fyller str. Victoria Bohne, medl. av Rebekkaloge nr. 11 Concordia, 50 år.

Den 11. oktober fyller str. Gunda Halsnes, medl. av Rebekkalogeloge nr. 2 Urania, 75 år.

Den 14. oktober fyller str. Inga Langeland, medl. av Rebekkaloge nr. 9 Caritas, 75 år.

NYE MEDLEMMER

Rebekkaloge nr. 10 Semper Ardens, Moss.

Frk. Regina Roksund, Hans Blomsgt. 3, Moss.
Fru Herta Paula Schultz, Fjordveien 42, Moss.
Fru Inger Helene Ellefsen, Kongensgate 27, Moss.

DØDSFALL

Den 13. august døde str. Sigrid Schander, medlem av Rebekkaloge nr. 1 Sct.a Sunniva. Hun var født den 27. november 1871 og opptatt i ordenen den 13. oktober 1921.

Rens og farg hos fagmannen
GUSTAV NESTING
FARGERI OG KJEM. RENSERI

Fabrikk: Chr. Krohgs. 60

Ekspedisjon og kontor 41 33 79
» Nesting pers. 42 21 84
Butikk: Prinsensgt. 5 41 49 01
» Bygdøy allé 28 b ... 44 66 52
» Bjerregårdsgt. 2 46 56 62
» Valkyrjegt. 9 46 88 17

OSLO

Gustav A. Borgersen

Buntmaker

Telf. 41 67 34

Prinsensgt. 26

Kontor og verksted: Karl Johansgt. 5

ANNIK CHRISTOPHERSEN

Manufaktur. Damekonfeksjon. Tricotage.

Arendalsgt. 16 - Oslo.

Telefon 37 27 76.

ANNA LARSEN

DAMEFRISØR

Hud-, Hånd- og Fotpleie.

Karl Johansgt. 23 II.

Telefon 33 53 57

AAGOT BØHM

BLOMSTERHANDEL OG KRANSEBINDERI

Etablert 1880 .

Olaf Ryes plass 1

Telefon 37 06 02

KABA

er
DIN
restaurant

Tjomslands Begravelsesbyrå a/s

Inger Aronsen Tjomsland

Thv. Meyersgt. 33, vis å vis Paulus kirke

Telefon 37 17 50. Privat 44 24 38.

Gjør Deres innkjøp av kranser og blomster i

LA FLEUR

Blomsterforretning

Innehaver: Fru Dagmar Halvorsen

Øvre Slottsgt. 7 (inng. Prinsens gt.)

Telefon 42 20 72, privat 46 34 20

Redaktør: Ragnhild Evjen.

Trykt i City-Trykkeriet. Inneh.: Br. Arne Olsen. Oslo.